

epifania

TYGODNIK PARAFII
 pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 201 • Czternasta Niedziela Zwykła LIPIEC 2016 r.

➤ SŁOWO TYGODNIA z EWANGELII według św. Łukasza (10, 1-12) fragment

Następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść zamierzał. Powiedział też do nich: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie! Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi! Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają; bo zasługujecie robotnik na swoją zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże. Lecz jeśli do jakiego miasta wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie na jego ulice i powiedzcie: Nawet proch, który z waszego miasta przylgnął nam do nóg, strząsamy wam.

Ks. Marian Rowicki

„Jak piękne są stopy zwiastujących Dobrą Nowinę”. Cały świat czeka na posłańców Królestwa Bożego. Jak zeschnęła ziemia wyczekuje deszczu, tak człowiek jest spragniony Boga. Trzeba nam wielkiej wrażliwości serca, by z naszych ust nie zniknęła prośba o głosicieli Słowa. Tylko w Panu Jezusie człowiek może znaleźć ukojenie.

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

CZYTANIA NIEDZIELNE:

Iz 66,10-14c;
 Ps 66,1-3.4-7.16.20;
 Ga 6,14-18;
 Kol 3,15A.16A;
 Łk 10,1-12.17-20

CZY CHCĘ BYĆ ROBOTNIKIEM?

„**Ż**niwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki.” Te zdania słyszymy w dzisiejszej Ewangelii. Co oznacza słowo „żniwo”? Otóż, tym żniwem są otaczający nas ludzie, a więc można powiedzieć, że jest to cały świat, bo na całym świecie żyją ludzie, którzy bez poznania Chrystusa nie będą zbawieni. A kim są robotnicy? Najprościej byłoby myśleć, że tu chodzi o osoby duchowne, że to nie do nas, zwykłych ludzi, zajętych każdego dnia mnóstwem pozornie ważnych spraw. A jednak to do nas, bo tak

naprawdę każdy, kto przyjął chrzest i wstąpił do wspólnoty Kościoła jest powołany do bycia takim robotnikiem. Każdego obowiązuje przykazanie miłości Boga i bliźniego. Wypełnianie tego przykazania nie jest proste, ale z Bożą pomocą możliwe. Trzeba tylko poważnie traktować wiarę

Ludzie ochrzczeni żyją tak, jakby nie wierzyli w Boga. Nie przyjmują przykazań. Natomiast często dyskutują z Bogiem nad sensem niektórych z nich.

i Tego, w którego wierzymy. Zachowując przykazania, stajemy się świadkami Boga, a więc tymi robotnikami.

Dlaczego Jezus mówi, że robotników jest mało? Przecież ochrzczonych jest na świecie bardzo dużo! A każdy z nich powinien być

świadkiem, uczniem Chrystusa! I tutaj widzimy smutną rzeczywistość. Ludzie ochrzczeni żyją tak, jakby nie wierzyli w Boga. Nie przyjmują przykazań. Natomiast często dyskutują z Bogiem nad sensem niektórych z nich. I jeśli dyskutują, to jeszcze nie jest najgorzej. Najczęściej po prostu odrzucają te przykazania, bo sami wiedzą lepiej, co mają robić. Do czego to prowadzi? Jeśli nie prawo Boże będziemy mieć w sercach, to swoje prawo wyrze tam ktoś inny. A jest to prawo śmierci. Podyktuje je nam szatan. W prawie tym wolno zabijać, wolno nienawidzić, wolno wykorzystywać innych, dla własnych korzyści można manipulować ludźmi, manipulować regułami i prawami ludzkimi. We współczesnym świecie tylko niewielka część ochrzczonych żyje, a raczej stara się żyć w zgodzie ze swoją wiarą. Reszta nawet nie wie, w co wierzy, jakie są przykazania Boże, kościelne, nie zna Katechizmu. Skoro nie zna,

WAKACJE Z BOGIEM

Nareszcie wakacje! Nadszedł upragniony czas urlopów, wyjazdów, tzw. czas wolny. Wolny od pracy, natłoku codziennych obowiązków, ale nie od Pana Boga. A może nawet wręcz przeciwnie... Wyzwoleni z tego, że coś musimy, możemy teraz więcej czasu poświęcić naszemu Panu.

Jan Paweł II pisał: „Cykl pracy i odpoczynku, wpisany w ludzką naturę jest zgodny z wolą samego Boga, co poświadcza opis z Księgi Rodzaju (Rdz 2, 2-3, Wj 20,8-11): odpoczynek jest rzeczą „świętą”, pozwala bowiem człowiekowi wyrwać się z rytmu ziemskich zajęć, czasem nazbyt go pochłaniających, i na nowo sobie uświadomić, że wszystko jest dziełem Boga”. Odpoczynek ma więc być okazją do kontemplowania świata, pochylania się nad jego pięknem, by głosić chwałę

Jego Stwórcy. To czas na umocnienie więzi w rodzinie dla budowania Bożej jedności. To czas dla innych, najbliższych, którego może wcześniej brakowało, ale też tylko dla siebie i Boga. Czas na refleksję, na wsłuchiwanie się w głos serca – swojego i Boga. Czas na dobrą, mądrą książkę. To czas wolności, który właściwie przeżyty może być źródłem duchowego wzbogacenia.

Bardzo dobrze wspominam swoje ubiegłoroczne wakacje, które chyba jak nigdy spędziłem w bliskości z Panem Bogiem i Matką Bożą. Rekolacje, pielgrzymka, wyjątkowa lektura dały mi siłę, radość i pokój, które nie opuszczały mnie przez cały kolejny rok pracy. Piękny jest czas, który przeżywamy z Panem Bogiem, czy to pracując, czy właśnie odpoczywając. Zawsze jest to wtedy czas święty.

I na koniec jeszcze raz oddajmy głos Janowi Pawłowi II: „Pragnę z całego serca, aby turystyka była zawsze sposobnością do owocnych spotkań: do spotkania z Bogiem, który w stworzeniu i w dziełach ludzkich ukazuje nam swoją miłość i opatrność; do spotkania z sobą samym, w postawie milczącej refleksji i wsłuchania się w głos własnego wnętrza; do spotkania z innymi, które pozwoli budować zgodne współistnienie między ludźmi i narodami” - pisał w orędziu na XXI Światowy Dzień Turystyki. A więc turystyka, poznawanie świata, oderwanie zmęczonych oczu od monitora komputera, ekranu telewizora. Spojrzenie w oczy drugiemu człowiekowi, spojrzenie w niebo, wokół siebie. Dostrzeżenie piękna świata i pozwolenie, aby ono odbijało się w nas.

Wioletta Małan

▶ to jak ma wierzyć? Skoro nie zbliża się do Boga, to jak ma Go znać i kochać? Niech więc nie dziwi nas ciągle nawoływanie Jezusa o nowych robotników. Z jedną uwagą. Współcześni uczniowie muszą wejść w osobistą, głęboką relację z Bogiem. Gdy po ziemi chodził Jezus, uczniowie w sposób naturalny nawiązywali z Nim głęboką więź. Przecież żyli obok Niego, żyli jak On przez trzy lata. Jezus przekazywał im bezpośrednio całą prawdę o sobie i swoim Ojcu. Takiego kontaktu osobowego nie da się niczym zastąpić. Toteż pierwsi uczniowie żyli Chrystusem! Znali oblicze Ojca, bo poznali Jezusa. Stąd moc w ich działaniu. My mamy najpierw wejść w tę osobową relację z Bogiem. Ma to być osobista relacja z Bogiem żywym, a nie z naszym wyobrażeniem o Nim. Jak to zrobić? Mówi o tym Ks. Proboszcz w swoich kazaniach. Spróbujmy..

Grażyna Karwowska

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA I PARAFII

PIKNIK PARAFIALNY

Na Pikniku byłem z mężem i 3-letnią córeczką. Był to już drugi piknik, w którym braliśmy udział i tym razem też bardzo nam się podobało. Pogoda dopisała, były pyszne ciasta i smaczne jedzenie z grilla, swobodna atmosfera, występy i fajne zabawy dla dzieci i całych rodzin na świeżym powietrzu. Było bardzo dużo atrakcji, w tym wspaniałe przedstawienie przygotowane przez teatr Bliżej Nieba. Gratuluję pomysłu i organizacji imprezy. Wszyscy dobrze się bawiliśmy i chętnie weźmiemy udział w kolejnym pikniku.

Justyna Graczykowska

CHRZEŚCIJANIN NA WAKACJACH

Rozpoczynające się wakacje dają świetny asumpt do rozważenia obowiązków, które każdy wierny jest zobligowany dochowywać także podczas odpoczynku poza swoją parafią. Wiele z tego zostało jednak już wspomniane przez księdza na niedzielnym kazaniu. Mając między uszami te nauki warto skupić się zatem na prawnokanonicznym rozróżnieniu osób fizycznych, które w polskim prawie posiadają swoje wyjaśnienie w Kodeksie prawa cywilnego z 1964 roku.

Zgodnie z kan. 100 Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 roku istnieje kilka kategorii osób fizycznych. Ciekawostką może być uzależnienie tego od sytuacji przebywania w odmiennych miejscach.

MIESZKANIEC

Pierwszą z nich jest **mieszkaniec**, mający stałe zamieszkanie w miejscu, gdzie przebywa. Należy to rozumieć nie przez pryzmat polskiego prawa cywilnego, lecz zgodnie z kolejnymi kanonami, które interpretują to jako przebywanie na terytorium jakiejś parafii lub przynajmniej diecezji. Interesującym jest podobieństwo do polskich przepisów, które wyraża się w zamiarze pozostawania tam na stałe.

Zaskoczeniem może być zapewne uściślenie, że mieszkańcem jest też osoba, która przebywała tam przez pięć pełnych lat. Osoby, które w urzędach cudzoziemców starają się o stały pobyt byłiby pewnie szczęśliwi, gdyby podobne zasady obowiązywały w prawie prawa polskiego, niezależnie od tego czy pochodzą z Unii Europejskiej czy spoza niej.

PRZYBYSZ

Drugą z kategorii jest **przybysz**, którego przykładem jest każdy, kto przebywa na terenie parafii lub diecezji z zamiarem pozostawania w niej przynajmniej przez trzy miesiące. Utożsamiane jest to z tymczasowym zamieszaniem. W ostatnich latach sporo mamy przybyszów z Afryki Północnej i Azji Mniejszej.

Mając te dwie kategorie osób fizycznych, nie dziwi próba usystematyzowania osób napływających do Unii Europejskiej według podobnych linii podziału. Podział m.in. na niechętnie przyjmowanych imigrantów zarobkowych, którzy w innych warunkach zbudowałiby Amerykę, nie są pozytywnie rozpatrywani przez rdzennych mieszkańców, którzy boją się wynarodowienia. Mimo wszystko wciąż pozostaje podział na „My” i „Oni” („Obcy”), który istniał nawet za Łokietka.

PODRÓŻNY

Wspomniany problem by nie istniał, gdybyśmy przyjmowali samych **podróżnych**. Są to osoby, które przybywają z zamiarem krótkiego wakacyjnego odpoczynku. Zgodnie z kanonem 100, podróżny jest osobą, która znajduje się poza miejscem stałego lub tymczasowego zamieszkania, które jednak nadal zatrzymuje (ma zamiar). Połączenie tego podziału z zamiarem jest też powiązane w polskim prawie mieszkaniowym, które ogranicza się jednak do dwóch pierwszych kategorii.

TUŁACZ

Idąc jednak za rozumowaniem logicznym można dojść do sytuacji, kiedy osoba nie posiada nigdzie stałego lub tymczasowego zamieszkania. W odróżnieniu od polskiego prawa, prawo kanoniczne ujmuje taką osobę jako **tułacza**.

KIM JEST OSOBA?

Te cztery kategorie osób zostały wspomniane w księdze I Kodeksu – Normy ogólne, w tytule VI – Osoby fizyczne i prawne, rozdziale I – Pozycja kanoniczna osób fizycznych. Rozdział ten zaczyna się właściwie od wyjaśnienia kim jest osoba.

Polskie prawo zna pewnie każdy i wie o momencie rozpoczęcia pełnoletniości. Podobnie jest w prawie kanonicznym, które osobę, która ukończyła 18 lat, nazywa pełnoletnią, a poniżej tego wieku małoletnią. Interesującym może być kanon 97 § 2, który małoletnich dzieli jeszcze na dzieci, które jeszcze nie ukończyły 7 roku życia, i uważa się je za nieposiadające używania rozumu. Sformułowanie o nieposiadaniu używania rozumu ma związek z innymi kanonami, zwłaszcza w odniesieniu do praw i obowiązków wiernych, i nie jest zamieszczone dla sugerowania bezmyślności dzieci, lecz jedynie dla zwolnienia ich z części ewentualnej odpowiedzialności.

W myśl prawa kanonicznego człowiek staje się osobą, gdy zostaje wcielony do Kościoła Chrystusowego przez chrzest. Wraz z nim nabywa określone obowiązki i prawa, i to wobec ochrzczonego człowieka stosowany jest powyższy podział osób fizycznych.

Jest to jednak tylko jedna z możliwych interpretacji, ograniczająca zakres osób, wobec których mamy świadczyć o miłości Chrystusowej. Człowiek pełni w tym rozumieniu najszerszy zakres desygnatów i przynależy do ostatniego z kręgów miłości wobec bliźniego prezentowany przez św. Tomasza z Akwinu

(wcześniejsze to rodzina i Kościół).

Może być to zatem kontrowersyjna teza wynikająca z wykładni literalnej prawa i negatywnie oceniana z perspektywy szkoły prawa naturalnego nadającej godność człowieka i **status osoby, każdemu istnieniu**, które należy do rodzaju ludzkiego, czyli „wygląda jak człowiek”. Takie domniemanie pozwala skrócić cały wywód o trwających dyskusjach nad istotą człowieczeństwa i doprowadzić do kontynuowania swojej **podróży**.

Udanych wakacji!

Grzegorz Otczyk

Ojciec Święty FRANCISZEK

Serdecznie pozdrawiam polskich pielgrzymów.

Drodzy bracia i siostry, dziękuję Wam, że towarzyszyliście mi w waszych modlitwach podczas wizyty w Armenii.

Proszę was, abyście trwali w modlitwie za mnie i za młodych, którzy w Polsce i w całym chrześcijańskim świecie przygotowują się do naszego, bliskiego już, spotkania w Krakowie.

Niech zawsze będzie żywa w naszych sercach i naszych czynach pamięć, że „błogosławieni są miłosierni...”.

Z serca wam błogosławię.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

AUDIENCJA GENERALNA. 30 czerwca 2016 r.

> Ogłoszenia Duszpasterskie

1. 03.07 – pierwsza niedziela miesiąca, po Mszy św. o g. 12.00 adoracja Najświętszego Sakramentu i procesja; zapraszamy asysty.
2. 06.07 – środa, wspomnienie bł. Marii Teresy Ledóchowskiej.
3. 07.07 – pierwszy czwartek miesiąca, o g. 18.00 modlimy się w intencji wspólnoty Krwi Chrystusa i o powołania.
4. 08.07 – piątek, wspomnienie św. Jana z Dukli.
5. Zachęcamy do poparcia projektu ustawy o ograniczeniu handlu w niedzielę.

Chrześcijańskie mp3

> Adam Gabriel – Sky is the only limit (EP)

Adam Gabriel (a właściwie Adam Batruch) pochodzi z Białegostoku, gdzie wspólnie z żoną prowadzą salę prób dla zespołów muzycznych. Jednym z haseł, które im przyświecają jest: „Muzyka jest dla każdego” – czego wyrazem jest właśnie działalność muzyczna. Pierwszym krokiem do spełnienia marzeń jest właśnie EP-ka „Sky is the only limit”, którą od dzisiaj możecie kupić w naszym sklepie.

Adam Gabriel o płytce: „Historie opowiedziane w piosenkach są moimi własnymi przeżyтыми przeze mnie. „Eagles Angels” jest o swoistym wyrwaniu się z „Matrixa”. W „Serce gra” pytam czy i Twoje serce gra? „Wolności czas” nadchodzi wraz z ... A „Niebo jest jedynym limitem”. „So unsung” to moja modlitwa spisana w tekst. Modlitwa do Boga i mojego Anioła Stróża. Pana Boga proszę, aby mnie przyjął do siebie. A Josepha, bo tak na Stróża mówię, aby mnie strzegł i wybaczyl, że tak ciężko się z mną współpracuje ...”

Materiały ze strony www.chrześcijańskiegranie.pl, opracowanie Agnieszka Idźkowska

HUMOR

> Człowiek umiera. Widzi niebo, a tam ludzie modlą się, spacerują. Widzi piekło, a tam zabawa, imprezy. Św. Piotr zapytał, gdzie chce iść. On powiedział, że do piekła. Diabeł zaprowadza człowieka do malej klatki i zamyka. Ciasno, ciemno, śmierdzi itd. Człowiek się wzburzył:

- Jak to, przecież miały być imprezy!
- Co ty, człowieku? Reklamy w życiu nie oglądałeś?

Słowo na Rok Miłosierdzia

Papież Franciszek, Miłosierdzie to imię Boga

Pan Miłosierdzia zawsze mi przebacza, oferuje mi więc zawsze możliwość zaczęcia na nowo. Kocha mnie za to, kim jestem, chce mnie podnieść, wyciąga do mnie swoją dłoń. Takie jest również zadanie Kościoła: uzmysłowić ludziom, że nie ma takich sytuacji, z których nie można się podnieść, że dopóki żyjemy, zawsze można zacząć na nowo, jeśli tylko pozwolimy, by Jezus nas przytulił i przebaczył nam.

Przeczytaj

> Leszek Śliwa, Franciszek. Papież z końca świata

Kto był najważniejszym człowiekiem w życiu papieża Franciszka? Co to jest milonga i dlaczego uwielbiał ją młody Jorge? Jakie są ulubione książki i filmy Franciszka?

Franciszek, pierwszy papież o tym imieniu, jest także pierwszym w historii papieżem spoza Europy i Bliskiego Wschodu oraz pierwszym papieżem jezuitą. Mówi się, że jego wybór oznacza dla Kościoła przełom.

Warto sięgnąć po biografię autorstwa Leszka Śliwy, którą można zdobyć w naszej parafialnej wypożyczalni.

Materiały zaczerpnięte ze strony www.wydawnictwowam.pl, Wiola Malan

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci (wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe, październikowe

po Mszy św. o godzinie 18.00 a w niedziele o godzinie 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1
05-082 Blizne
tel./fax (022) 7220250

Konto parafii

Bank BPH SA Warszawa
74 1060 0076 0000 4042 8018 7516

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia wszystkie poprzednie numery EPIFANII razem z epifankiem)

KOSZT WYDANIA: 50 GR

CENA: dobrowolne ofiary złożone do koszyka

